

er forelagt, ville de dog ikke følge det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds. Jeg har det Haab, at der paa den Maaade er i alt Fald nogle, der den Gang, da de gik med til Forliget ere gaaede med til det i ganske andre Tanker end dem, vi nu se og høre og erfare og opleve, som altsaa ere gaaede med til det i den Overbevisning at alle de store og stolte Løfter, som den Gang bleve givne, ogsaa ville vise sig at slaa til, og i den Overbevisning, at det vilde vise sig, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds havde set fuldkommen rigtig, den Gang, da han bevægede dem til at gaa med til dette Forlig, men som nu ville se, at de have — selvfølgelig meget mod det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds' gode Vilje — ladet sig føre vild og ere komne ind paa et Straaplan, som fører længere og længere bort fra det Standpunkt, som de oprindelig have staaet paa, og som de jo selvfølgelig fremdeles ønske at staa paa, og som derfor inden Afstemningen er forbi maa komme over til, hvad jeg kalder den rigtige Side. Men selv om det nu ikke skulde ske saa hurtigt, at vi saa det at se allerede ved Afstemningen over den foreslaaede Dagsorden, saa vil jeg dog i alt Fald haabe, at de fortsatte Forhandlinger om denne Sag maa bringe mere og mere Lys over, hvad der er det virkelige Djemed med det foreliggende Lovforslag saaledes, som jeg i al Korthed har tilladt mig at fremstille, oplyse og udvikle det. Jeg vil haabe og ønske, at den forestaaende Forhandling maa bringe mere og mere Lys paa disse Punkter. Thi da er det min Overbevisning, at ogsaa af den Grund ville nogle af det ærede Medlems Tal, naar det kommer til Stykket, falde fra. Jeg tror, at det skal være muligt — ikke for mig, jeg har nu talt tilstrækkeligt i denne Sag, men om ikke just for mig, saa for andre — at udvikle denne Sag nærmere og stille den i det rette Lys, naar vi vel at mærke saa Lov til at udvikle den, som vi ville, og ikke den Artikel, som i Gaar stod at læse i de tre Blade, jeg omtalte før, skal være Signal til, at vi skulle have en Mundkurv paa. Der var jo allerede i denne Artikel en indirekte Opfordring til, at det høje Flertal i Tinget skulde give os en Mundkurv paa. Jeg haaber, at det ikke er Meningen. Jeg haaber, at det høje Flertal dog vil afholde sig herfra, og jeg haaber, at der inden for Flertallet findes nogle, som ere rettænkende nok til, at de ikke i en Sag som denne — i en saa uretfærdig Sag som denne — ville være med til at give os Mundkurv paa. Naturligvis — skulle vi have Mundkurv paa — eller rettere sagt, mig kan det

jo være det samme, jeg har jo nu udtalt mig — skulle ærede Medlemmer, der staa paa samme Side som jeg, have Mundkurv paa, saa vilde det naturligvis se galt ud med Afstemningen, thi saa vil der jo ikke komme den Oplysning frem, som vil være saa god og gavnlig for adskillige af de Herrer, der staa paa den anden Side. Jeg haaber, at mine ærede Meningsfæller i denne Sag ikke skulle have nogen Mundkurv paa, og saa har jeg det bedste Haab om, at vi, inden vi komme til Ende med Behandlingen, ville have overbevist saa mange af de Herrer, der staa paa den anden Side, saa dette uretfærdige og fordærvelige Forslag aldrig vil naa at blive til Lov, men at vi naa enten til en Forandring af Grundloven eller til en Opfyldelse af Grundlovens Fordring. Hermed anbefaler jeg at stemme for Dagsordenen.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Der er endnu 8 Talere indtegnede, og der vil derfor ikke være Haab om at kunne ende Forhandlingen angaaende Forslaget til en Dagsorden i dette Møde. Jeg skal derfor afbryde for i Dag.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgkredsene.

Mødet hævet Kl. 4.

Syn og tredivte Møde.

Tirsdagen den 11te December 1894, Kl. 1.

Formanden (Høgskro): Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) er modtaget en paa et Møde af Kjøbenhavnske Borgere den 9de ds. vedtagen Udtalelse angaaende Lovforslaget om Omordningen af Folketingsvalgkredsene, hvori